

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2072
09.08.2010

Biroul pentru
Bp. 314 / 24.08.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă „*Lege pentru abrogarea alin. (5) al art. 4 al Titlului XIII „Accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare” din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniul proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente*”, inițiată de 6 deputați – PSD, PD-L (Bp. 314/2010).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare abrogarea dispozițiilor art. 4 alin. (5) al Titlului XIII – *Accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniul proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora:

„(5) *Expertizele extrajudiciare prezentate de către părți în cadrul proceselor funciare au aceeași valoare probantă ca și expertizele ordonate de către instanța de judecată, cu condiția ca acestea să fie efectuate de către experți autorizați de către Ministerul Justiției*”.

II. Observații

1. Pentru a aprecia oportunitatea unei asemenea modificări legislative este necesar a se ține seama că, la nivelul întregii țări, pe rolul instanțelor

judecătorești există un număr foarte mare de litigii care privesc legile fondului funciar, în cadrul multora dintre acestea fiind necesară administrarea unor expertize.

Având în vedere numărul limitat de experți judiciari autorizați de către Ministerul Justiției și volumul mare de lucru al acestora, prin abrogarea textului de lege s-ar prelungi, în mod inutil, soluționarea litigiilor de fond funciar. Or, introducerea unui asemenea text de lege a fost avută în vedere de legiuitor tocmai datorită necesității de a scurta perioada de soluționare a litigiilor de fond funciar, fiind cunoscut că acestea se întind pe perioade foarte lungi de timp, încălcându-se inclusiv art. 2 alin. (1) din Protocolul Adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Este important de menționat că România a suferit mai multe condamnări în baza acestui articol, care privește încălcarea dreptului la un proces echitabil, într-un termen rezonabil.

2. Afirmația inițiatorilor potrivit căreia prin existența acestui text de lege s-ar crea situații de inechitate între părți este nejustificată, întrucât orice expertiză poate fi contestată de către partea care se consideră prejudiciată.

De asemenea, textul de lege nu obligă judecătorul la o conduită anume, acesta putând ordona, în orice moment, efectuarea unei expertize judiciare, respectiv a unei contraexpertize, dacă apreciază că cea existentă nu este concludentă.

3. În materia proceselor funciare, efectuarea de expertize, în foarte multe cauze, este absolut necesară pentru a determina obiectul procesului (suprafața, perimetrul, vecinătățile), imposibil de stabilit în lipsa unor asemenea mijloace de probă.

Expertiza este reglementată la art. 201 – 214 din cadrul Capitolului III al Titlului III din Cartea a II-a din *Codul de procedură civilă*, legiuitorul prevăzând că atunci când pentru lămurirea unor împrejurări de fapt instanța consideră necesar să cunoască părerea unor specialiști, numește, la cererea părților ori din oficiu, unul sau trei experți stabilind prin încheiere punctele asupra cărora ei urmează să se pronunțe și termenul în care trebuie să se efectueze expertiza.

Experții sunt datori să se înfățișeze înaintea instanței spre a da lămuriri ori de câte ori li se va cere, caz în care au dreptul la despăgubiri, ce se vor stabili prin încheiere executorie.

De asemenea, în cazul în care instanța nu este lămurită prin expertiza făcută, aceasta poate dispune întregirea expertizei sau o nouă expertiză.

Expertiza reprezintă un mijloc de probă care se dispune de către instanța judecătorească, la cerere sau din oficiu, când, pentru lămurirea unor fapte sau

împrejurări ale cauzei, sunt necesare cunoștințele unui expert sau, în cauzele prevăzute de lege, ale unui specialist într-un anumit domeniu. Judecătorul recurge la cunoștințele expertului, fără ca prin aceasta expertul să i se substituie.

Trebuie reținut că instanța este suverană asupra administrării și aprecierii probelor, inclusiv asupra aprecierii rapoartelor de expertiză tehnică judiciară.

4. Prin urmare, considerăm că voința legiuitorului a fost aceea de a ușura proba în cauzele judiciare privind restituirea proprietăților funciare și de a accelera judecarea acestora, instanțele având posibilitatea de a-și motiva soluțiile pronunțate, fie pe expertizele ordonate de către acestea, fie pe expertizele extrajudiciare efectuate de către experți autorizați de către Ministerul Justiției.

A susține că asupra expertizelor extrajudiciare efectuate de către experți autorizați de Ministerul Justiției planează o suspiciune de corupție ar însemna a accepta ideea nerealistă și dăunătoare că un corp întreg de specialiști, autorizați de către Ministerul Justiției, ar da dovadă de părtinire în modul de efectuare a expertizelor și de lipsă de deontologie profesională, ceea ce, pe lângă faptul că nu corespunde realității, nici nu poate constitui o argumentație a legiferării într-o expunere de motive.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Căstima,

Emil BOE

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului